

Peterinon Heinäkuu 2 p. 1897.

Tekka, Tekka !

Wimmie kirjellän olet juuri kun
lykännyt minut pois luontasi . . .

Ja kuin en voi olla tukeileva ja
tavoitella ystäöyyttä joka vedetään pois,
enkö lähestyvää sitä joka väistyy — —
— niin en ole saattanut tyydyttää siel-
listä tahtoaani kirjoittaa Sinulle, luullen
ettet enään ollenkaan kirjeitäni odota.

Gerdan kanssa keskustellessa tulin
huamaamaan että arveluinani mahdollisesti
saattaa olla liioittelua . . . Niinpä roski-
lan nyt Tikalle julkaista salaisen
toivoni tavata häntä ja että
saisin suullisesti purkaa mitä on

Stammatkuvuist laseisist Rapalleen
sallei lendaana näin kausas matkustaa
Koskin hyvä hän oli kuin
j. aivan taiston loka

soveltuisi tulla niin olisi hyvä ti-
laisuus rauhalliseen keskusteluun
siellä metsän siimeksessä ei kukaan
häiritseis. Täällä kotisissa hammas-
sa ei saa ollenkaan rauhallista ai-
kaa muuta kuin sunnuntaihin.

Muutoin siellä telossa on keppä-
tilaa jos joutaisit vähän enempikin
viihdyttää, e. m. niin kauan kuin mi-
näkin — vaikkapa koko kesän-
kin.

Olin kovin kiitollinen jos
kirjittait niin että sain sen joko
perjantaina eli lauantaina sitte
en matkustaisi ennen kuin sitte
milloin Lina tulisit — olkoon mikä
aika viikosta hyvänsä.

Saa nähdä kuinka ne meidän

Suomen Ompeluseuran jissa kuului oleen aina teillä kovin hupaisia
Saimonin Ompeluseuran kuului meidän loppukokoukseen & hupaisia

nuori väki siellä puppaa viihtymään.
Kovin on se hiljainen seutu —
naapurit eivät suinkaan häiritse, on
aivan minulle mieluinen paikka, vaikka
siellä luonnankaneus silmää häikäise,
mutta hiljaisuudessa minä rukkahan
viihdyn niin mielelläni.

Talon ihmiset ovat kovin her-
taista väkeä — näkyvät olevan
noita aikakaudemme harvinaisia,
jotka osaavat luoda "onnea" kotinsa
perheeseensä... Isännän ja emään-
nän suhde nähtävästi ^{on} pysynyt alkus-
peräisyydessään (vaikka ovat jo ikäihmisiä
ja heillä on jo aikarikkaita lapsia).

(Aivan vastakohta Tunjan isännän
ja emännän, sanoo Maija).

Olen kovin ilainen Lordan tänne tulosta!

Se osoittaa suurta viipilöintiä ystäväyttä Maijan rukkahan
kohtaan! Jos hän olisi ajatellut ra-
amaa huvijään, niin hän olisi onnekostenut